

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v konkurznej veci úpadcu: **M., s.r.o., K.M., IČO: X.**, o konečnej správe, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn.: 4K 1/2004, o odvolaní konkurzného veriteľa: **S., a.s., C.B., IČO: X.**, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 15. marca 2011, č. k.: 4K 1/2004-310, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 15. marca 2011, č. k.: 4 K 1/2004-310 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a náhrady výdavkov správcu konkurznej podstaty s úpravou: odmena správcu konkurznej podstaty je: 50 226,38 EUR; oddelený veriteľ **S., a.s., C.B.** (č. 12, 33, 34, 63) sa uspokojuje sumou 89 839,83 EUR.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že správca konkurznej podstaty predložil súdu 15. januára 2010 konečnú správu o speňažení a správe majetku a o vyúčtovaní odmeny a náhrady výdavkov správcu konkurznej podstaty. Námietky proti konečnej správe podal veriteľ **S., a.s., C.B.**. Svoje námietky odôvodnil tým, že konečnú správu považuje za nepreskúmateľnú, pretože výdavky konkurzu sú vyššie ako príjmy. Za neprimerané považoval vysoké náklady v súvislosti so zachovaním prevádzky podniku, ktoré pohltili celý príjem z tejto prevádzky. Namietal správnosť výpočtu odmeny, pretože správca konkurznej podstaty neurčil správne základ pre jej výpočet, a to z druhej zložky základu si neodpočítal pohľadávky proti podstate s ňou súvisiace. Podľa výpočtov odvolateľa odmena správcu mala byť 50 744,21 EUR, s tým, že by sa odmena mohla aj znížiť, a to z príjmu z vymoženia pohľadávok po odpočítaní nákladov proti podstate. Ďalej namietal aj uspokojenie z titulu

oddeleného uspokojenia, pretože výška nákladov znižujúca oddelené uspokojenie sa javí ako neprimerane vysoká. Navrhol, aby súd posúdil dôvodnosť námietok a v prípade ak správca zotrvá na predloženej konečnej správe žiadal, aby ju súd neschválil.

Správca konkurznej podstaty na pojednávaní uznal námietky veriteľa týkajúce sa výpočty odmeny správcu a navrhol, aby mu bola priznaná odmena tak, ako ju vypočítal namietateľ a aby bola ušetrená suma pripočítaná v prospech namietateľa, ktorý vystupuje zároveň ako oddelený veriteľ.

Súd prvého stupňa sa stotožnil s návrhom správcu a pri schvaľovaní konečnej správy upravil výšku odmeny v súlade s návrhom namietateľa a uspokojené prostriedky v sume 3 373,83 EUR pripočítal v prospech tohto veriteľa (namietateľa). Týmto postupom bola odstránená časť námietok v prospech namietateľa. Správca konkurznej podstaty akceptoval aj tú časť námietok, kde sa uvádza, že odmena vo výške 50 744,21 EUR mala byť ešte znížená, pretože navrhol, aby mu bola priznaná odmena vo výške 50 226,38 EUR.

K námietke týkajúcej sa prevádzkovania podniku správca uviedol, že v čase kedy sa rozhodovalo o prevádzkovaní podniku bolo ťažké predpokladať či by došlo k väčšiemu zisku alebo strate, pretože v prípade opustenia areálu firmy hrozilo rozkrádanie a devastovanie majetku úpadcu. Ponechanie prevádzky bolo za účelom získania príjmov a zamestnania pracovníkov. Výdavky za nájom hnutelných a nehnuteľných vecí bol nutný, pretože niektoré stroje, zariadenia a skladové zásoby sa nachádzali v priestoroch spoločnosti S. a.s. v konkurze. Predmetné veci nebolo možné premiestniť do priestorov úpadcu, pretože neboli stavebne dokončené a bol do nich jednoduchý vstup pre nepovolane osoby. Správca konkurznej podstaty predložil dokumenty a faktúry týkajúce sa prenájmu nebytových priestorov a zariadenia, ako aj archivácie písomností. Uvedené listinné dôkazy neboli účastníkmi namietané. Na základe uvedeného súd prvého stupňa schválil konečnú správu s tým, že takéto rozhodnutie súdu nemá vplyv na postavenie a uspokojovanie ostatných konkurzných veriteľov, ktorí nepodali námietky proti konečnej správe.

Proti napadnutému rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal konkurzný veriteľ odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uviedol, že ako konkurzný veriteľ podal v zákonom stanovenej lehote námietky voči konečnej správe z dôvodu nezrovnalostí vo vyčíslení oddeleného uspokojenia a neprimeraného zaťaženia výnosov určených na oddelené uspokojenie. V námietkach uviedol, že výška nákladov znižujúcich oddelené uspokojenie sa javí ako neprimerane vysoká a nie je zrejme, z čoho je vypočítaná a zároveň požadoval zdôvodniť výšku týchto nákladov.

Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho rozhodnutia uvedenou námietkou vôbec nezaoberal. Uviedol, že odôvodnenie je podstatnou náležitosťou každého rozhodnutia, v ktorom sa súd musí vysporiadať s rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť dostatočne vysvetlený. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preukázať jeho správnosť a odôvodnenie je súčasne prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu –musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva sa účastníkovi odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia opravných prostriedkov.

Správca konkurznej podstaty vo vyjadrení k odvolaniu konkurzného veriteľa uviedol, že voči námietkam konkurzného veriteľa sa vyjadril podaním z 22. marca 2010. Vo svojom vyjadrení sa dôsledne vysporiadal s jednotlivými námietkami odvolateľa, nákladové položky a ich výšku riadne odôvodnil a podložil listinnými dôkazmi ako aj vysvetlil nezrovnalosti namietané odvolateľom a navyše námietky týkajúce sa odmeny správcu konkurznej podstaty akceptoval a súhlasil s tým, aby bol rozdiel vo výpočte odmeny správcu konkurznej podstaty vo výške 3 373,83 EUR vyplatený v prospech odvolateľa.

Podľa názoru správcu konkurznej podstaty sa súd prvého stupňa dostatočne vysporiadal so všetkými námietkami odvolateľa, jeho rozhodnutie je vecne správne, dostatočne odôvodnené a zrozumiteľné. Odvolanie sa neopiera o žiadne nové skutočnosti, tvrdenia a dôkazy, ktoré neboli riadne posúdené a zistené v konaní pred súdom prvého stupňa. Odvolateľ len všeobecne rozvádza právnu teóriu týkajúcu sa odôvodnenia súdnych rozhodnutí. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia má vystihovať podstatu výrokovej časti rozhodnutia, čo v tomto prípade aj vystihuje. Všetky skutočnosti uvádzané odvolateľom sú zrejmé zo spisového materiálu v predmetnej právnej veci, riadne podložené a riadne zistené a preukázané. Správca konkurznej podstaty má za to, že odvolanie nespĺňa legálne predpoklady na jeho podanie. Je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, dostatočné a zrozumiteľne odôvodnené, skutkový stav bol v konaní náležite zistený a preukázaný listinnými a ostatnými dôkazmi, odvolateľ sa neopiera o žiadne konkrétne skutočnosti či dôkazy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací(10 ods.2 O.s.p.) prejednal odvolanie konkurzného veriteľa podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu konkurzného veriteľa nie je možné vyhovieť.

Odvolateľ vo svojom odvolaní namieta, že súd prvého stupňa sa jeho námietkou vznesenou voči konečnej správe a to neprimerane vysokými nákladmi správy konkurznej

podstaty, čo sa prejavilo vo výške výťažku pripadajúceho na oddelených veriteľov, pri prejednaní konečnej správy a v odôvodnení napadnutého uznesenia vôbec nezaoberal, čím je napadnuté uznesenie nepreskúmateľné.

Je nesporné, že na dlžníka M., s.r.o. K.M., IČO: X. bol uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 4. marca 2004 č.k.: 4K /1/2004-14 vyhlásený konkurz na jeho majetok.

Správca konkurznej podstaty v súlade s ust. § 29 ods.1 ZKV predložil súdu konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov po speňažení majetku z podstaty dňa 15. januára 2010.

Rovnako je nesporné, že odvolateľ v zákonom stanovenej lehote podal námietky proti konečnej správe 11. februára 2010 faxovým podaním, ktoré následne 12. februára 2010 doplnil riadnym podaním.

Súd prvého stupňa konečnú správu a vyúčtovanie prejednal na pojednávaní podľa ust. § 29 ods.4 ZKV a rozhodol o nej napadnutým uznesením.

Námietku odvolateľa týkajúcu sa odmeny správcu konkurznej podstaty považoval za dôvodnú a preto výšku odmeny SKP upravil v zmysle námietky, pričom uspokojené prostriedky v sume 3 373,83 EUR pripočítal v prospech odvolateľa.

Prvostupňový súd sa zaoberal aj námietkou odvolateľa týkajúcej sa prevádzkovania podniku. K tejto otázke sa vyjadril aj správca konkurznej podstaty, pričom predložil dokumenty a faktúry týkajúce sa prenájmu nebytových priestorov a zariadenia a ako doklady k archivácii písomností. Odvolateľ tieto nenamietal.

Odvolateľ vo svojom odvolaní preto nedôvodne tvrdí, že súd prvého stupňa sa jeho námietkou nezaoberal a preto je jeho napadnuté uznesenie nepreskúmateľné.

Ani v písomnom odvolaní odvolateľ nespochybnil doklady predložené správcou konkurznej podstaty a preto odvolací súd nemohol posúdiť, čo konkrétne odvolateľ z týchto dokladov preukazujúcich oprávnenosť nákladov spochybňuje. Odvolací súd poznamenáva, že po vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka bolo ťažké resp. nemožné odhadnúť ich výšku pri zachovaní prevádzkovania podniku resp. či by nebolo ekonomicky menej náročné, keby sa nepokračovalo v prevádzkovaní podniku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto považoval odvolanie odvolateľa za nedôvodné, keďže ničím nepodložil svoje tvrdenia žiadnymi relevantnými dôkazmi a odvolací súd nezistil ani nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia – jeho odôvodnenia, tak ako to tvrdí odvolateľ vo svojom odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne podľa ust. § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. augusta 2011

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová